

§ 4. Wynagrodzenie na zasadach określonych w §§ 1, 2 i 3 wypłaca się sołtysowi wtedy, gdy kwoty zainkasowane i dobrowolne wpłaty od mieszkańców wsi wyniosły sumę co najmniej równą sumie z roku poprzedniego. Jeżeli suma ta — przy nie zmienionych zasadach obciążeń wsi — jest wyższa, sołtys otrzymuje od nadwyżki dodatkową prowizję według następujących stawek:

- 1) od nadwyżki do 5% — wynagrodzenie o 100% wyższe,
- 2) od nadwyżki powyżej 5% — wynagrodzenie o 200% wyższe.

Jeżeli natomiast suma zainkasowana i z wpłat dobrowolnych jest wskutek niedostatecznej pracy sołtysów niższa niż w roku poprzednim, prezydium powiatowej rady narodowej może zmniejszyć sołtysowi wynagrodzenie w granicach do 50% kwoty należnej za okres wypłaty.

§ 5. Wysokość wynagrodzenia sołtysów z tytułu inkasa funduszu gromadzkiego określają gromadzkie rady narodowe. Górna granica tego wynagrodzenia nie może przekroczyć 3% wpłaconych kwot.

§ 6. Niezależnie od określonego w paragrafach poprzedzających wynagrodzenia za inkaso sołtysi otrzymują dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 5% od zainkasowanych

przez nich osobiście kwot zaległości za lata poprzedzające rok, w którym nastąpiła wpłata, z tytułu podatku gruntowego, należności Państwowego Funduszu Ziemi, opłaty elektryfikacyjnej, składek na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe, równoważnika za zaległe dostawy obowiązkowe i funduszu gromadzkiego.

§ 7. Sposób obliczania i wypłaty wynagrodzeń sołtysów określi instrukcja Ministra Finansów.

§ 8. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 154 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1958 r. w sprawie wynagrodzenia sołtysów za inkaso podatków i innych należności finansowych od mieszkańców wsi (Monitor Polski z 1958 r. Nr 60, poz. 336 i z 1960 r. Nr 67, poz. 318) oraz
- 2) zarządzenie nr 127 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1961 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia sołtysów za inkaso zaległych należności finansowych od mieszkańców wsi (Monitor Polski Nr 55, poz. 240).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

38

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 stycznia 1963 r.

w sprawie określenia ilości egzemplarzy deklaracji składanych przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego w podatkach obrotowym i dochodowym przez poszczególne grupy podatników.

Na podstawie art. 33 i art. 66 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy prowadzący zakłady rzemieślnicze, przemysłowe, handlowe i usługowe przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego w podatku obrotowym mają obowiązek składania deklaracji według przepisanej wzoru w trzech egzemplarzach. Podatnicy prowadzący zakłady rzemieślnicze, uprawnieni do uzyskania kart podatkowych, składają deklaracje dla uzyskania tych kart również w trzech egzemplarzach.

2. Podatnicy nie wymienieni w ust. 1 przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego w podatku obrotowym mają obowiązek składania deklaracji według przepisanej wzoru w dwóch egzemplarzach.

3. Podatnicy podlegający obowiązkowi podatkowemu tylko w podatku dochodowym mają obowiązek składania deklaracji według przepisanej wzoru w jednym egzemplarzu.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 października 1960 r. w sprawie określenia ilości egzemplarzy deklaracji, składanych dla uzyskania kart rejestracyjnych przez poszczególne grupy podatników (Monitor Polski Nr 84, poz. 380).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do deklaracji składanych za okres od 1963 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

39

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 7 stycznia 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie postępowania z zużytymi lub uszkodzonymi akumulatorami samochodowymi nie nadającymi się do dalszego używania i do naprawy.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301

i z 1956 r. Nr 54, poz. 244), § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wy-

dawania przepisów o gospodarowaniu pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do tych pojazdów oraz o normowaniu zużycia materiałów pędnych w eksploatacji i obsłudze pojazdów samochodowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1209 i z 1961 r. Nr 80, poz. 334) i § 1 zarządzenia nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogumieniem (Monitor Polski Nr 80, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Komunikacji i Handlu Wewnętrznego z dnia 25 stycznia 1962 r. w sprawie postępowania z zużytymi lub uszkodzonymi akumulatorami samochodowymi nie nadającymi się do dalszego używania i do naprawy (Monitor Polski Nr 14, poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł zarządzenia otrzymuje brzmienie: „w sprawie postępowania z zużytymi lub uszkodzonymi akumulatorami samochodowymi i motocyklowymi nie nadającymi się do dalszego używania”,

2) w § 1 po wyrazie „samochodowe” dodaje się wyrazy „i motocyklowe”,

3) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jednostki gospodarki społecznej, osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej i osoby fizyczne, zwane w dalszym ciągu „użytkownikami”, posiadające zużyte lub uszkodzone akumulatory, obowiązane są, przed zakupieniem nowych akumulatorów, dostarczyć posiadane akumulatory razem ze szlaczem ołowiu jednej z następujących jednostek, zwanych dalej „odbiorcami”:

- 1) licencjonowanym stacjom obsługi akumulatorów (II klasy),
- 2) rejonowym zbiornicom złomu,
- 3) uprawnionym do skupu złomu składnicom spółdzielczym podległym Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” lub Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy.”,

4) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Wykaz odbiorców wymienionych w § 2 pkt 1, odpowiadających wymaganiom technicznym dla uruchomienia, konserwacji i naprawy akumulatorów, ustalać będzie Zarząd Przedsiębiorstwa Remontu i Dozoru Akumulatorów w Warszawie oraz podawać go do wiadomości jednostkom rozprawdzającym akumulatory nowe (§ 5 ust. 1) i Centrali Gospodarki Złomem.

2. Jednostki rozprawdzające akumulatory nowe obowiązane są informować użytkowników akumulatorów o adresach wymienionych w § 2 odbiorców akumulatorów zużytych lub uszkodzonych.

3. Centrala Techniczno-Handlowa „Motozbyt” obowiązana jest podawać do wiadomości odbiorcom wymienionym w § 2 wykaz cen detalicznych akumulatorów nowych z wyszczególnieniem typów, pojemności i ciężaru.”,

5) w § 4:

a) w ust. 1 początkowe zdanie otrzymuje brzmienie: „Licencjonowane stacje obsługi akumulatorów (§ 2 pkt 1) nabywają zużyte lub uszkodzone akumulatory, przy czym:”,

b) w ust. 1 po pkt 5 zamiast kropki stawia się przecinek i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) płać użytkownikom należność w wysokości 10% obowiązującej ceny detalicznej akumulatora tego samego typu,”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozostali odbiorcy, wymienieni w § 2 pkt 2 i 3, obowiązani są przyjmować i rozliczać zużyte lub uszkodzone akumulatory według ciężaru zawartego w nich ołowiu oraz szlaczem ołowiu (bez elektrolitu) na podstawie ciężaru lub ustalonych tabel zawartości złomu ołowiu bądź szacunkowej oceny ciężaru po obowiązujących cenach złomu.”,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Odbiorcy zużytych lub uszkodzonych akumulatorów obowiązani są wydawać użytkownikom pokwitowania (oryginał kwitów magazynowych według wzoru „magazyn przyjął”), w których stwierdzają typ i ciężar przyjętego akumulatora oraz zapłaconą należność.”,

6) w § 5:

a) w ust. 1, 2 i 3 wyrazy „w § 4 ust. 2” zastępuje się wyrazami „w § 4 ust. 3”,

b) w ust. 4 po pkt 5 zamiast kropki stawia się przecinek i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zakładom podległym Zjednoczeniu Zaplecza Technicznego Motoryzacji, zakupującym akumulatory w ramach rezerw Ministerstwa Komunikacji,”,

7) w § 6 wyraz „Odbiorcy” zastępuje się wyrazami „Licencjonowane stacje obsługi akumulatorów (§ 2 pkt 1)”, a wyrazy „w § 4 ust. 2” — wyrazami „w § 4 ust. 3”,

8) w § 7 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Na podstawie pokwitowań rejonowej zbiornicy złomu lub uprawnionej do skupu złomu składnicy spółdzielczej stwierdzających przekazanie złomu i szlaczem ołowiu (§ 4 ust. 3) licencjonowane stacje obsługi akumulatorów będą zaopatrywane na zlecenie Biura Sprzedaży Sprzętu i Porcelany Elektrotechnicznej „Elektrosprzęt” w Warszawie przez zakłady produkujące akumulatory w płyty akumulatorowe w ilości 80% ciężaru przekazanego złomu i szlaczem.

2. W razie nieprzedstawienia pokwitowań, o których mowa w ust. 1, licencjonowane stacje obsługi akumulatorów obowiązane są, niezależnie od uiszczenia ceny nabycia płyt akumulatorowych, złożyć kaucję w wysokości 50% wartości nabytych płyt, przy czym przepis § 5 ust. 3 ma odpowiednie zastosowanie.”,

9) w § 9 po wyrazie „samochodowych” dodaje się wyrazy „i motocyklowych”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: J. Popielas
Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz